

Nurculukta “devleti ele geçirme” hedefi yok

Dinî grupların son zamanlara kadar mezhepler ve tarikatlar

şeklinde görüldüğünü, ama son dönemde bunlara “cemaat” kavramı ve yapısının eklendiğini savunan Prof. Dr.

Hayreddin Karaman, cemaati de “bid’at yapı” dediği Gülen hareketiyle özdeşleştiriyor.

Oysa cemaatler, hele “İttihad-ı Muhammedî” tarifini Kâlû Belâ’dan kıyamete kadar gelmiş ve gelecek tüm Müslümanları kapsayan bir çerçeveye dayandıran Bediüzzaman’ın öncüsü olduğu Nur cemaati, Karaman’ın tasnif ve nitelermelerine sığmayan yapısıyla özel bir yere sahip.

Öyle ki, Karaman’ın şu değerlendirmeleri Nur cemaati için asla geçerli değil:

“Hak veya bâtil mezhepler ve tarikatler ‘din anlayışı, eğitimi ve mevcut şartlarda mümkün olduğu kadar hayata geçirilmesi’ işi ile meşgul olsalar, devleti ele geçirmeye kalkışmasalar, birbirini ile de iyi geçinseler; kavgayı, kendi varlığını diğerinin yokluğunda aramayı, fitneye sebep olacak şekilde rekabeti bir yana bıraksalar topluma bazı faydaları olabilir, zararları da asgariye iner.

“Ama görülen manzara şudur ki, ilişkiler böyle olmuyor, -pek azı müstesna- her biri bir şekilde devlete nüfuz etmeye çalışıyor, seçimlerde partilerle pazarlığa giriyor ve oyunu amacı için kullanıyor, güçlendikçe itidalden ve adaletten ayrılıyor, birliğin tutkalı olacak yerde ayrılığın, bölünmenin, didişmenin amili oluyorlar.”

(Yeni Şafak, 5.8.16)

Biz ise şunu söylüyoruz:

“Nurcuların kısmen dahi olsa ‘iktidarı ele geçirme’ diye bir meselesi hiçbir zaman olmadı, olmayacak. Buna bağlı olarak, tahkikî iman temeline bina ettikleri İslamî hayatlarını siyaset ve iktidara endekslemeleri gibi bir durum kesinlikle söz konusu değil. Ki, Risale-i Nur hareketinin en orijinal özelliklerinden biri bu noktada ortaya çıkıyor: Uhrevî eksenli Âl-i Beyt misyonunun takipçisi olarak, dünyevî iktidar çekişmelerinden uzak durmak.” (Cemaatler ve Toplum-Siyaset-Devlet s. 77)

Son dönemde Nurcuların epeyce bir kısmı AKP’ye kaysa da, hiçbirinin devleti ele geçirme diye bir gündemi yok. Yeni Asya ise AKP’ye de mesafeli duruşu ile Nur mesleğinin özgün çizgisini sürdürüyor. (13 Ağustos 2016, Cumartesi)

Nurcular ve siyaset

Bediüzzaman, “vatan, millet, İslamiyet ve Kur’an menfaati” namına desteklediği demokratlardan, hürriyetlerin önünü açmaları, Risale-i Nur başta olmak üzere İslamî hizmetlerin serbestiyetini sağlamaları, iman ve Kur’an hakikatlerine sahip çıkmaları ve Ayasofya’yı yeniden mabed olma hüviyetine döndürmeleri dışında hiçbir şey istemedi ve beklemedi.

Kadrolaşma ve devlet imkânlarından pay alma gibi talepler aklından bile geçmedi ve böyle şeyleri asla telâffuz etmedi.

Tam tersine, kendi hayatında başından beri örnek bir titizlikle uyguladığı istiğna düsturunu hizmetinde de aynen tatbik etti. Kimseden birşey istememenin ötesinde, hediye olarak getirilenleri dahi hep geri çevirdi, kabul ettiklerinin ise mukabilini mutlaka, hem de fazlasıyla verdi.

Üstadlarının verdiği ölçüleri esas alan Nur Talebeleri de demokrat çizgiyi sürdüren partilere oylarıyla destek verirken, genel hatlarıyla aynı tavrı muhafaza ettiler. Desteklenen AP ve DYP hükümetleriyle “Bize şu kadar milletvekili kontenjanı ayırın, bakanlık da isteriz, GİK listesinde de bizi unutmayın, devlet ve belediye ihalelerinden, teşvik kredilerinden payımızı ihmal etmeyin” gibisinden taleplerle pazarlığa oturmadılar. Tamamen hasbî ve karşılıksız olarak destek verildi.

Ancak bu destek, söz konusu parti ve hükümetlerin bütün icraat ve politikalarının, gözü kapalı bir şekilde tasvibi olarak anlaşılma ve öyle de uygulanmadı. Demokrasinin, hak ve özgürlüklerin önünü açmaya, millete hizmet götürmeye yönelik icraatlar desteklenir ve teşvik edilirken, yanlışlar eleştirildi ve ikazlar yapıldı.

Nur Talebeleri için asıl olan, her zaman her hal ve şartta kendi hizmetlerinde yoğunlaşmak, onların haricindeki meşguliyetlerle vakit ve enerji kaybetmemek.

Zaten Nur hizmetinin devleti değil, toplumu ve bireyi önceleyen temel yaklaşımı da bunu gerektiriyor. Bu sebeple, “devleti ele geçirerek” topluma yön verme gibi arayışlar, Nur Talebelerinin gündeminde hiçbir zaman yer bulamadı. Nur hizmetinin müntesipleri, ne ayaklanarak, ne parti kurup seçim yoluyla, ne de bürokraside kadrolaşarak iktidara hâkim olma veya iktidardan pay alma çabası içine girmediler. (Cemaatler ve Toplum-Siyaset-Devlet kitabımız, s. 80-3) 14

Ağustos 2016, Pazar